N°. 240. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . . . " 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

VRIJDAG 3 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50
Voor de overige steden des Rijks . . . . " 5.50

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

De wijzigingen der Wet op het gemaal.

De Regering heeft door dit wetsontwerp voldaan aan de krachtige vertoogen der Algemeene vergadering van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Nijverheid in 1853, waarbij aangedrongen werd op zoodanige wijzigingen in de wet op het gemaal, als waardoor het vervaardigen van zoogenaamd Amerikaansch of machinaal meel — dat meel is vrij van zemelen — ook hier te lande zoowel als elders mogelijk zij, en tevens de gelegenheid geopend worde, om van dat meel hier te lande fabrieken op te rigten en daarin tevens handel te drijven, op den voet, zooals zulks buiten 's lands plaats heeft.

In het belang van de Nederlandsche nijverheid, zoowel als die van den handel en de nijverheid, verblijden wij ons in de aanbieding van dit wets-ontwerp; te meer, omdat daarin de zucht doorstraalt, om de belangen van 's Rijks schatkist *niet ten allen tijde*, ten koste van die groote en gewigtige belangen, op den voorgrond te stellen. Immers het verwijt, der accijnswetten toegevoegd, dat zij in de meeste opzigten de vrije uitoefening der daarmede in betrekking staande bedrijven belemmeren, is allezins verdiend. Dat verwijt treft in niet geringe mate de accijnswet op het gemaal, omdat daarbij den molenaar zoovele voorschriften zijn opgelegd, die eerder schijnen te huis te behooren in de instructie van een bezoldigd ambtenaar.

Men is bij dat wetsontwerp uitgegaan van het beginsel, om der nijverheid de handen zooveel mogelijk vrij te laten bij de bewerking van het graan of meel. Zij zal de verschillende werkzaamheden op den molen naar verkiezing kunnen regelen, zonder daarbij aan eenige formaliteiten onderworpen te zijn en alleen gehouden wezen om het ter molen aangevoerde graan in eene billijke verhouding te regelen.

Uitmuntend; — maar, nu mogt men ook billijk verwachten, dat dit beginsel in het algemeen, ten minste wat het breken der belaste granen en de heffing van den accijns op het gemaal betreft, bij een wetsontwerp, dat de wijziging der bestaande wet bedoelt, zou zijn toegepast. Wij hebben daarvan geen schijn of schaduw opgemerkt. Wel blijkt het ons, dat men de nieuwe wijze van het vervaardigen van tarwemeel wil begunstigen, door haar van de inachtneming van lastige formaliteiten te ontheffen en den handel in deze meelsoort te bevorderen, door eenige verbodsbepalingen op te heffen. Maar om de bestaande korenmolens in dezelfde milde bepaling te doen deelen, ten einde ook van die zijde bij de opgekomen nieuwe mededinging niet ten achteren te zijn; hiervan is ons niets gebleken. Het nieuwe wetsontwerp geeft een privilegie aan den fabriekant en handelaar in tarwemeel, waardoor de mededinging belemmerd, en — ten gevolge der ongelijke krachten, die er aangewend moeten worden, vernietigd wordt.

Wij zijn niet bekend met de uitvinding, welke tot dit wetsontwerp aanleiding gaf. Het is mogelijk, dat de vervaardiging van machinaal meel met de daarstelling en aanschaffing van kostbare inrigtingen en werktuiging verbonden is; — maar wij gelooven, dat de daarmede gepaard gaande kosten, die, welke tot de oprigting van onze gewone wind-korenmolens benoodigd zijn, niet of weinig zullen te boven gaan. Des te minder reden kan er bestaan, zoo er al van de zijde van het openbaar gezag, op grond van onze staatsinstellingen en in overeenstemming met eene gezonde staathuishoudkunde, daaruit eene reden mogt worden ontleend, — om in de uitoefening van het kolenmolenaarsbedrijf de een boven den ander te bevoordeelen. Zulks geschiedt evenwel, wanneer men

a. het verbod, om het korenmolenaarsbedrijf te zamen met dat van meelverkooper uit te oefenen, niet toepasselijk verklaart op de molens of de bemalers, die tarwe door zuivering, maling, builing en schifting tot meel bereiden, om in den handel te worden gebragt.

Reeds in de gezamenlijke uitoefening van de vervaardiging en den verkoop, van fabriceren en handelen, ligt een onmiskenbaar voordeel, dat anders verdeeld wordt tusschen twee personen.

b. aan de korenmolenaars blijft verbieden, om de gemalen granen geene bewerking op den molen te doen ondergaan; maar de verpligting oplegt, om ze te houden in denzelfden staat, waarin zij van de steenen komen.

Men verhindert hierdoor den een boven den anderen, om zijn fabriekaat in hoedanigheid te verbeteren en zijn nijverheidsproduct in waarde te doen stijgen, door het eene verbeterde werking, hoedanig aan de vrije nijverheid moest worden overgelaten, te doen ondergaan.

c. den een boven den anderen ontheft van de inachtneming der voorschriften, die, zoo zij ter verzekering van de regten der schatkist onmisbaar zijn, van algemeene toepassing of, zoo niet, ingetrokken moeten worden.

Indien het toch bij de fabriekmatige wijze van werken in de nieuwe molens hoogst moeijelijk is, om bij het ter maling uitstorten van iederen zak het biljet te strepen en daardoor evenwel geen nadeel voor de schatkist te wachten staat, wanneer dit voorschrift onverpligtend wordt, waartoe is het dan noodig, zulk eene lastige formaliteit nog voortdurend, op straffe van geldboete, aan de korenmolenaars op te leggen?

d. onbelemmerd deze nieuwe trafieken, nieuwe partijen van denzelfden eigenaar of belanghebbende, laat inslaan en daarentegen de afgifte van volgende biljetten, ten behoeve der windkorenmolens, tot zekere gevallen beperkt.

Immers, ook den aard dier laatsten brengt mede, dat de werkzaamheden onafgebroken en met groote partijen te gelijk plaats hebben en het toch wel niet te verhinderen zal zijn, dat de nieuwe bemaler tegen zeker loon voor bakkers, meelverkoopers of particulieren uit de aangebragte tarwe het meel ten hunnen behoeve vervaardigt.

Wij betwijfelen zeer, of men met genoegzamen grond iets tegen ons beweren zal kunnen inbrengen, dat men de belastingschuldigen met twee maten meet, en aan den een boven den ander privilegiën toekent. Immers, het is dezelfde accijns op hetzelfde voorwerp, maar waarvan de wijze van heffing verschilt; — in strijd dus met art. 172 der Grondwet.

Hetzelfde bezwaar geldt dus ook ten aanzien der nieuwe voorschriften, welke voor de bedoelde molens zijn voorgedragen, om de administratie van 's Rijks belastingen tot het uitoefenen eener behoorlijke contrôle in staat te stellen.

De wijzigingen, die de wet van 29 Maart 1833 ondergaat, zijn slechts van toepassing op de nieuwe molens; maar het is niet duidelijk, of de overige bepalingen, die niet regtstreeks buiten toepassing zijn gesteld, van kracht blijven.

De artt. 5 tot en met 8 regelen den inslag van den tarwe in den molen; — doch hoedanig de aangifte geschiedt van partijen tarwe, waarvoor slechts eene gedeeltelijke bereiding verlangd wordt, is niet aangewezen. Het is waar, volgens art. 12 moeten het meel en de zemelen door builing behoorlijk van elkander gescheiden zijn, en daarin ligt het verbod, om elke bereiding slechts gedeeltelijk te doen verrigten; maar de zuivering, de maling, de builing en de schifting levert niet altijd dezelfde gunstige uitkomsten, zoodat de *behoorlijke* scheiding altijd betrekkelijk is, en de bevoegdheid, aan de administratie van 's Rijks belastingen bij de 4de zinsnede van art. 12 verleend, om die afscheiding met des molenaars werktuigen en ten zijnen koste te doen bewerkstelligen, bij het bevinden van verschillende meelsoorten, in de uitvoering groote moeijelijkheden zal doen ontstaan.

De molenaar-meelverkooper mag, volgens het niet gewijzigd of buiten toepassing verklaard 51e art. der Wet van 29 Maart 1833, tevens landbouwer en handelaar in granen zijn; — maar men vindt in het ontwerp geene bepalingen, op welke [illegible] moet plaats van tarwe van den molen [illegible] verwijderd zijn; terwijl de uitslagen van meel en zemelen uit de meelkooperij, aan geene formaliteiten onderworpen zijn, tenzij art. 42 daarop van toepassing werd geacht.

Wij zouden onze aanmerkingen nog met anderen van minder belang kunnen aanvallen; — maar we beoogden slechts de onvolledigheid van het wetsontwerp aan te toonen, als men aan de eene zijde de waakzame zorg voor 's Rijks schatkist op den voorgrond plaatst, maar daar tegenover het beginsel stelt, om der nijverheid de handen zooveel mogelijk vrij te laten. Dat beginsel juichen wij toe, mits de Wet van 29 Maart 1833 daarnaar geheel en al gewijzigd wordt, en aan den windkorenmolenaar, den bakker en den meelverkooper, in elk opzigt, gelijke voorregten en verpligtingen worden toegekend en opgelegd, als aan den vervaardiger van het zoogenaamde machinale meel. Maar ook in het belang der nijverheid en van de broodbakkersnering, moet de weg niet gesloten zijn, om op de nieuwe molens hunne granen te laten malen, builen en schiften, omdat toch in de aanschaffing van granen het voorname voordeel der bakkerij gelegen is, en de prijs van het graan tot grondslag strekt van de regeling der broodzetting, waar deze nog bestaat.

Eindelijk ligt in het wets-ontwerp een voordeel voor het gebruik van de maïs of Turksche tarwe, waarmede te gemoet gekomen wordt aan het uit het midden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal te kennen gegeven verlangen. Wij vinden evenwel in het wetsontwerp een gebrek, dat, namelijk, niet is aangewezen de verhouding van de hoeveelheid meel van dit belast graan tot die van het daarvan komende gebuild meel, of van het daarvan vervaardigde week en hard brood.

De *Provinciale Zeeuwsche Courant* geeft, om achter het geheim van des heeren van Hall's conversieplan te komen, den volgenden raad.

In het derde boek van *Cicero* over de pligten, II 18 op het einde, lezen wij, dat *Themistocles*, na de overwinning op de Persen, behaald in eene volksvergadering te Athene, zeide, dat hij eenen raad had, heilzaam voor den staat, doch dat het niet dienstig was, dat die algemeen bekend werd: weshalve hij verzocht, dat het volk iemand zou benoemen, aan wien hij zijn plan zou kunnen mededeelen.

Het volk gaf hem *Aristides*. Deze van het plan van *Themistocles* onderrigt, keerde onder eene algemeene nieuwsgierigheid terug in de volksvergadering en zeide: dat het ja, wel een zeer nuttige raad was, die *Themistocles* gaf, maar gansch niet eerlijk. — En het volk oordeelde, dat hetgeen niet eerlijk was, ook niet nuttig zijn kon.

Het is te verwachten, dat het conversieplan van den heer van Hall wel eerlijk zijn zal, niettegenstaande de hetzelve aanklevende loterij, door welke het wel denkelijk de goedkeurende stem der antirevolutionnairen, van den heer van Lennep althans, zal verliezen. Ook het geheim der uitvoering zal velen afschrikken.

Om uit deze netelige omstandigheid te geraken zou het « *wettigt* » niet ongeraden zijn [illegible] eenen *Aristides* koos, [illegible] de heer van Hall zijn geheim zou openbaren en van wiens raad de verwerping of aanneming van het conversieplan afhankelijk gemaakt werd.

Zou de kamer, zou de Nederlandsche natie bij zoodanige keuze op iemand anders het oog vestigen, [illegible] heer van Bosse?

De *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* [illegible] behelst een ingezonden stuk over [illegible] *Kerkeraad tegen het beroep van* [illegible] dat verschil;

Wij treden in geene beoordeeling [illegible] zinsnede: „Wij maar wij stooten [illegible] protest in onzen kerkeraad tegen „schroomen [illegible] *vrijzinnig* leeraar verkieslijker te „het beroep [illegible] tegenwoordigen toestand dezer ge„meente en der Hervormde kerk, dan het eenstem„mig beroep van een bloot *behoudend* leeraar zou „geweest zijn."

Wij hebben reeds meermalen opgemerkt, dat er een groot verschil bestaat tusschen de *vrijzinnigheid* en het *behoud* op kerkelijk-protestantsch- en op staatkundig gebied. De constitutionnele partij heeft nimmer

eene onbeperkte vrijheid voorgestaan, maar was, zelfs vóór de laatste grondwetsherziening, tegenover de behoudende partij uiterst getrouw aan de Grondwet, en hare pogingen tot verkrijging eener grondwetsherziening gingen steeds gepaard met nauwgezette eerbiediging der wettelijke vormen. De veranderingen en wijzigingen, die de Grondwet in 1848 heeft ondergaan, vonden in menig opzigt, getuige de talrijke adressen, krachtigen tegenstand van de zijde der zoogenaamde liberale kerkelijk-protestantsche bladen; — vooral wat de vrijheid van godsdienst, vereeniging en onderwijs betrof. Het Ministerie *Thorbecke* ondervond van dezelfde zijde eene niet onbeduidende tegenwerking. De Aprilbeweging heeft daarop de kroon gezet.

Het is noodzakelijk te herinneren, dat er tusschen de constitutionele partij en de zoogenaamde vrijzinnige predikanten eene groote klove bestaat.

EERLIJKHEDEN VAN DE NEDERLANDER.

AAN MR. GROEN VAN PRINSTERER.

VI.

(*Slot.*)

Littera scripta manet.
"Het regt lief te hebben, dat is anti-revolutionnaire wijsheid."
V. D. BRUGGHEN.

De Nederlander voert, vooral tegen zwakke tegenstanders, nooit anders dan een loijale polemiek; — dan een polemiek, die den toets der parlementaire betamelijkheid en der zedelijkheid glansrijk kan doorstaan, en waaraan alle onkiesche inquisitie naar namen en personen vreemd blijft.

Het zij me vergund, daarvan — tot verbetering der vrijzinnige couranten — één voorbeeld, boven velen treffend, eenigzins omstandig meê te deelen.

Toen DOEDES zijn boekje over *De Groninger school in haren strijd* had geschreven, verscheen er in 'sHage een tegenschrift, getiteld: *Open Brief aan Ds. Doedes.* De inhoud daarvan was, voor zoover hij niet onbeduidend was, ongepast. Dat werd *algemeen* erkend. Men mogt dus vermoeden, dat *de Nederlander* van zulk een anonym pamphlet weinig notitie zou nemen.

Maar bij den uitgever van dat pamphlet kwam in diezelfde dagen een schriftje van politieken aard uit, onder den psydoniem G. E. DE MAD. En dit feit, in verband met eenige nadere aanduidingen op den titel der beide pamphletten en met de bekende gevoelens van den heer VAN DAM VAN ISSELT, was oorzaak dat deze laatste weldra als de schrijver werd gedoodverwd. De Heeren GROEN en VAN DAM waren, gelijk men weten zal, op parlementair, op politiek, op religieus terrein, op ieder mogelijk gebied sints lang onverzoenlijke vijanden.

En wat deed nu, na het uitlekken van dat gerucht, *de Nederlander?* Spaarde hij zijn, in dit opzigt voorzeker, niets beduidenden tegenstander? Of, zoo neen, eerbiedigde hij althans diens anonymiteit?

Hij begon met uit *de Tijd* (in No. 407 en 409) drie bits geschreven stukken over te nemen, waarin de Heer VAN DAM bijna met name als de schrijver genoemd werd. En daarop volgde (in No. 410) de raad: "Zijt gij, gelijk wij wenschen, de schrijver niet, laat aan het lasterlijk vermoeden, door eene eenvoudige ontkentenis, onverwijld een einde worden gemaakt. — Zijt gij (o, mogt het zoo niet zijn) de schrijver wel, zorg dan, in uw eigen belang en voor de waardigheid der Kamer, dat gij op geenerleiwijs, tot verbreking van het *incognito* wordt overgehaald."

De Heer VAN DAM kreeg dus tusschen twee dingen de keus. Wilde hij zijn anonymiteit bewaren, dan moest hij een leugenaar worden; — en bewaarde hij het stilzwijgen, dan erkende hij van zelf dat hij de auteur was.

Men zou denken, dat *de Nederlander* nu althans voldaan was geweest, nu hij zijn zwakken vijand door zijn inquisitorialen raad geheel in zijne magt had gekregen.

Maar neen. Dag aan dag allerlei stukken, van eigen maaksel en uit *de Tijd*, die met allerlei insinuaties opgevuld waren, en waarin de Heeren DE MAD en VAN DAM op allerlei wijzen met elkaâr in betrekking werden gebragt. *Twaalf* stukken en stukjes, in drie weken tijds.

Den eenen dag (in No. 411) nam *de Nederlander* een stukje over uit *de Tijd*, waarin over beide de boekjes werd gehandeld, en voorzag het met een kommentaar, waarin bijv. G. E. DE MAD, door letter-omzetting en vertaling, in E. W. VAN DAM werd veranderd, en daaruit afgeleid, dat deze laatste, "*in dit opzigt* althans, te werk gaat, gelijk een *krijgsman* en *ridder* betaamt".

Een andermaal (in No. 413) poogde hij weêr door een ander middel den Heer VAN DAM tot verbreking van zijn incognito te noodzaken. Toen was het: wij spreken, "altijd in de onderstelling, dat de Heer VAN DAM zich onder den naam van DE MAD met opzet kenbaar gemaakt heeft".

Een derde middel werd beproefd; — het was eene nieuwe insinuatie. *De Nederlander* had wel eens aan zijne lezers medegedeeld, dat het *Tielsche Weekblad* onder de leiding van den Heer VAN DAM stond. En zie! nu (in No. 416) eenvoudig het berigt: "Een blad neemt de beide boekjes in bescherming. Welk blad kan dat zijn? Het *Tielsche Weekblad.*"

Uit deze weinige proeven kan men zien, van welke wapenen *de Nederlander* zich in dezen strijd bediende; — hoe hij geen middel ongebruikt liet, om het incognito van den pamphletschrijver te verbreken; — hoe hij door zijne insinuaties, die wel onbeantwoord moesten blijven, het auteurschap van den Heer VAN DAM bijna buiten twijfel stelde; — hoe hij zijne lezers drie weken lang, dag aan dag, met een nietig en anonym libel, door heel de pers afgekeurd, bezig hield, kennelijk met het doel om den Heer VAN DAM te vernietigen.

En zie! dan sluit *de Nederlander* de discussies over het onderwerp (in No. 419) met een jammerklagt, dat hij door het *Tielsche Weekblad* van inquisitie naar den naam des auteurs wordt beschuldigd. "Veeleer heeft *de Nederlander*, indien er *inquisitie* geweest is, ze door *interventie* gestuit."

Als dat geen toonbeeld van eerlijke en loyale polemiek is, weet ik 't niet.

De Nederlander denkt volstrekt niet aan "de vervaardiging van een zamenstel decreten"; — het is hem, gelijk we zagen, alleen om "gematigde handhaving der kerkleer" te doen.

In verband met dit laatste, en tot kenmerking van den liefderijken en verdraagzamen geest van *de Nederlander*, mogen we het volgende niet onopgemerkt voorbijgaan:

De anti-revolutionnaire predikant J. L. van Rhijn, had gezegd, dat hij, in weerwil van alle leerstellig verschil, aan een Groninger gaarne de broederhand reikte. Daarover ontvangt hij van *de Nederlander* eene zeer ernstige teregtwijzing.

"Niet tegen de meest hartelijke zegenbede, maar wel tegen het reiken der broederhand hebben wij bezwaar. Mogen wij ""broeders in den Heer"" noemen de voorstanders van eene rigting die, zoo veel hetgeen ons heilig is, verwerpt, en die gedecideerd ter zijde moet worden gelegd?" (n°. 269.)

Men ziet het, de Groningsche godgeleerden, van wie evenveel liefde tot den Heer mag worden ondersteld, zijn geen *broeders in den Heer.* Maken daaruit de vrijzinniger godgeleerden zoo geheel ten onregte op, dat de partij van *de Nederlander*, wanneer ze eenmaal meer magt en invloed in de Kerk mogt krijgen, zich tot gematigde handhaving der kerkleer" verpligt rekenende, de rigting "die gedecideerd ter zijde moet worden gelegd", degenen, die geen "broeders in den Heer" zijn, uit de kerk zou verwijderen?

"Met de meeste hartelijke zegenbede"; — o ja! waarom niet! — Maar toch: *verwijderen.*

Ik voeg hier niets bij. Ook buitendien spreken de voorbeelden, die ik meêdeelde, duidelijk genoeg.

Alleen veroorloof ik mij, drie vragen aan het gezond verstand mijner landgenooten te onderwerpen:

Kan er omtrent de beweerde eerlijkheid van *de Nederlander* ook nog de minste twijfel overblijven?

Zijn de eigenlijke bedoelingen der partij, op kerkelijk en staatkundig terrein, niet door *de Nederlander* zelf, in sommige van de meêgedeelde plaatsen, aan het licht gebragt?

En is het den Nederlander, die zijn vaderland liefheeft, geoorloofd, de magt en den invloed der partij van *de Nederlander*, hetzij regtstreeks of zijdelings, te helpen vermeerderen?

Buitenland.

ENGELAND.

Il. Zaturdag werden te Londen voor de havens van Australie belaâden de volgende Nederl. bodems, als: voor Sydney (No. 210) *Admiraal Zoutman* (832 tonnen), van Rotterdam, kapt. P. D. Nap, en *Cornelia en Henriette* (747 tonnen), van Amsterdam, kapt. T. Gollards; — voor Hobart Town *Baltimore* (685 tonnen), van Amsterdam, kapt. E. Poestkoke, voor Port Philip *Mercurius* (459 tonnen), van Middelburg, kapt. W. Veeneman, en *Copernicus* (740 tonnen), van Dordrecht kapt. E. J. Prater: — voor Geelong *Anna* (325 tonnen), van Dordrecht, kapitein W. *H. Cramer*; voor Adelaide (Z. A.) *Jeannette Philippine* (654 tonnen), van Amsterdam, kapt. J. van der Meij.

FRANKRIJK.

Gisteren werd medegedeeld dat er, ten gevolge van de krijgstoerustingen, bij de reeders en bevelhebbers van de Russische schepen in de havens van Engeland, eene groote vrees was ontstaan, en dat men zich haastte, zich daarvan te ontdoen. Hetzelfde is het geval in Frankrijk. Zoo zijn te Havre de Russische driemaster, Altaï en de brik Ottava dezer dagen verkocht.

BELGIE.

Men verneemt, dat het handelsverdrag, tusschen Belgie en Frankrijk gesloten, zeer uitvoerig is en een groot getal bepalingen van beide zijden inhoudt. Daaronder komen onderscheidene voor ter begunstiging van Belgie, ter bevorder[ing] van handel en nijverheid vooral ten behoeve der fabrijk[en]. In dat verdrag worden waarborgen gegeven tegen al[le] verhooging van regten op de steenkolen, het ijzer enz. van Belgie.

— Z. K. H. de regerende hertog van Saxen-Coburg en Gotha is den 28 Februarij jl. werkelijk te Brussel aangekomen.

— Bij het leger heeft eene groote bevordering plaats gehad. Onderscheidene hoofd-officieren zijn tot luitenant generaals en generaals-majoor benoemd.

SPANJE.

Volgens de laatste berigten, is de opstand van Saragossa geheel gedempt. Eenige personen, die met de wapenen in de hand gevangen zijn genomen, zijn op staanden voet doodgeschoten. Anderen, die in hechtenis genomen zijn zullen dadelijk, zonder vonnis, worden verbannen. Eenige voorname generaals, die verdacht gehouden worden weinig gezindheid voor de Regering te bezitten, zullen in de hun bepaaldelijk aangewezene plaatsen moeten verblijven. Men zegt, dat de opstand eerst den 5en Maart in alle voorname steden van het Rijk had moeten uitbarsten. Het regement van Cordua was echter ongeduldig en heeft de beweging te Saragossa verhaast, maar daardoor het ontwerp ook verijdeld. De regering moet evenwel alle vrees niet ter zijde stellen, daar de toestand nog geenszins geruststellend of verzekerend is. Het ontwerp tot hervorming der grondwet was door het bewind nog niet uitgegeven.

TURKIJE.

Met den telegraaf is uit Triëst een berigt van 28 Febr. ontvangen, houdende dat tijdingen van den 20sten der zelfde maand melden, dat Omer Pacha benoemd is tot generalissimus van al de troepen, die aan de oevers van den Donau vereenigd zijn.

De *Times* meldt, dat Maandag ll. van Parijs en Londen renboden naar Petersburg zijn gezonden, die aan den Czaar de stellige vordering overbrengen, om binnen zes dagen na de ontvangst dier waarschuwing zich te verbinden de vorstendommen aan den Donau van nu tot den 30sten April a. s., te *ontruimen.* De renboden, die dit ultimatum overbrengen, zullen zich over Berlijn en Weenen naar Petersburg begeven, ten einde dat staatsstuk de goedkeuring der Regeringen van Oostenrijk en Pruissen erlange. Zoo de Czaar mogt weigeren om binnen de dagen de gevorderde verbindtenis aan te gaan, zal de weigering door de verbonden mogendheden als eene stellige oorlogsverklaring worden aangemerkt. Dan zullen de vijandelijkheden onmiddelijk aanvangen, dat wil zeggen (wanneer men in rekening neemt den noodigen tijd om den weg van Parijs en Londen naar Petersburg af te leggen, en om van daar terug te keeren, benevens de 6 dagen aan den Czaar toegestaan) binnen den tijd van omstreeks weken. Die tijdsruimte wordt voor de vereenigde mogendheden gevorderd, ten einde de strijdkrachten, welke naar het Oosten zenden, in staat zullen zijn, om worden aangewend. Men verwacht niets anders, dan dat de Czaar weigeren zal aan de opeisching te voldoen. Al ware toch de Czaar minder verbonden dan hij thans is, gehoorzaam het hoofd van een volk zooals Rusland aan geen beve[l] waarbij hem in korten stijl wordt te kennen gegeven dat hij binnen eenen bepaalden tijd deze of gene verbindtenis moet aangaan. De weigering moet dus vooraf reeds als zeker beschouwd worden. Het zenden van het ultimatum is dus eene bloote formaliteit, waardoor men aan beide zijden den noodigen tijd wint, die gevorderd wordt om de krijgstoerustingen te voltooijen. Men kan toch zeggen, dat de uitslag van den eersten schok van gewigtigen invloed, vooral uit een zedelijk oogpunt, het lot van den veldtogt zijn zal. Zoowel Rusland als de westelijke mogendheden wenschen zoo min mogelijk te aan het toeval over te laten. Ziedaar waarom men van beide kanten soms vertraging ziet ontstaan, die men werkdadig aanwendt voor de groote krijgstoerustingen, overal plaats hebben.

Lord Raglan, opperbevelhebber van het Engelsche expeditionnaire leger heeft zich, zoals gisteren gemeld, naar Parijs begeven, om zich met de Fransche Regering te verstaan over het aan te nemen plan voor den veldtogt. Natuurlijk is er van de genomen besluiten niets uitgelekt. Bij dergelijke aangelegenheden is het geheim der vastgestelde krijgsbewegingen eene der belangrijkste zaken. Men weet alleen dat lord Raglan Maandag te Parijs komen, reeds Dingsdag naar Londen zou terugkeeren. deelt de *Times* mede, dat de Porte toegetreden is tot overeenkomst welke Frankrijk en Engeland haar hebben voorgesteld en waarvan de inhoud reeds vroeger is gemeld. Die toetreding van de Turksche Regering kon wel niet achterblijven, niet alleen omdat die overeenkomst in haar belang is, maar ook omdat hare onderteekening door Engeland en Frankrijk als voorwaarde was gesteld waarop zij hare hulp zouden verleenen. Men verzekert, den 2den dezer een gedeelte van de officieren, aan expeditie verbonden, van Parijs vertrekken en dat het den 10den te Toulon inschepen zal.

Een telegrafisch berigt bevat tijdingen uit Konstantinopel van 17 Februarij jl. Daaruit blijkt, dat de gezanten Frankrijk en Engeland 2 stoomschepen naar de kust van Albanie hebben gezonden, om de Turksche Regering te ondersteunen in het stuiten van den Griekschen opstand. De vertegenwoordigers dier mogendheden te Athene zouden aan Koning Otto onbewimpeld hebben verklaard dat hunne Regeringen besloten hadden, om, zoo de opstand zich uitbreidde, zelfs in Griekenland tusschen te komen, om dien te dempen. Nopens den voortgang der beweging loopen de berigten uiteen. Sommige berigten dat de Pacha van Janina tegen de opstandelingen getrokken en hen geheel zou hebben verslagen.

andere zou de beweging zich al meer en meer uitbreiden en de toestand der Turken in dat gedeelte van het Rijk zeer hagchelijk worden. Men houdt het daarvoor, dat de tusschenkomst der mogendheden den toestand in een gunstigen zin voor Turkije zal doen veranderen.

— Ten aanzien van de gebeurtenissen, die aan de zijde van Perzie en van Indie mogten zijn voorgevallen, bestaat dezelfde onzekerheid. Het schijnt dat de Russen Kiva nog niet hebben veroverd, maar dat zij op 2 dagen marsch dier stad halt hebben gehouden. Zij zouden aan de oevers van den Oxus versterkingen oprigten. Terwijl het dagblad Delhy de sluiting van een viervoudig verbond tusschen Rusland en de souvereinen van Bukhara, Kabul en Kiva bevestigt, verzekeren regtstreeksche berigten uit Konstantinopel, dat de twee eerste staten zich geneigd betoonen, om zich met Rusland tegen Engeland te verbinden, maar dat de Khan van Kiva in zijn tegenstand blijft volharden.

— In het Britsche Lagerhuis is Maandag jl. beraadslaagd over de houding der Regering, die door het te laat zenden van de vloot in de Zwarte zee, naar het beweren van de sprekers der tegenpartij, de ramp van Sinope niet zou hebben voorkomen. Die beraadslaging heeft echter niets belangrijks opgeleverd, en is bijna terstond gesloten. In de zitting van Dingsdag heeft de heer Liddel aan de Regering gevraagd, of het waar was dat een aanvallend en verdedigend verbond gesloten was tusschen Rusland, de Khans van Bukhara en Kiva en de Koning van Kabul. Sir Ch. Wood heeft geantwoord, dat, naar hij meende, dat gerucht [illegible]

— Zoodra het eskader van den admiraal Corry van den Tag, zal zijn aangekomen, zal Sir Ch. Napier, bevelhebber van de vloot in de Oostzee, de admiraalsvlag aan boord van den *Hertog van Wellington* hijsschen. Het deel der vloot, dat gereed moet zijn, zal in de eerste dagen van Maart naar het Kattegat vertrekken, waar het de opening der Oostzee zal afwachten, die zelden voor het einde der maand Maart toegankelijk is. De aanwezigheid dier vloot in dat water zal dus overeenkomen met het tijdstip, waarop het bepaalde antwoord van den czaar op het gezonden ultimatum zal ontvangen zijn. De Russische vloot van de Oostzee is uit drie afdeelingen zamengesteld, ieder van negen linieschepen, welke allen in de zeehavens in de golf van Finland ten anker liggen. Men acht het van belang, zoo mogelijk, te voorkomen, dat die drie afdeelingen, welke thans van elkander verwijderd zijn, zich onder bescherming van het geschut van Kroonstadt vereenigen. Bij den aanstaanden zeestrijd, die alzoo in de nabijheid van Finland kan worden te gemoet gezien, wordt van de Britsche zijde opgemerkt dat het een wijze en staatkundige maatregel zou zijn om die streken, welke door Rusland in 1809 zijn veroverd, aan Zweden terug te geven, daar de zeden, de godsdienst, de overleveringen en de nationale geest der bevolking van Finland geheel overeenstemmen met die van het edele Zweedsche volk, dat van deze gelegenheid moet gebruik maken, om een gewest te herkrijgen, dat voor eene halve ceuw zoo schandelijk aan hetzelve werd ontnomen.

— [illegible] afdeeling van het expeditionnaire leger is reeds ingescheept. De 2e wordt in gereedheid gebragt, om haar onverwijld te volgen. De geheele Engelsche magt zal uit 30,000 man bestaan. Zoodra de 2e afdeeling te Malta zal aankomen, zal de 1e naar Konstantinopel vertrekken. De hertog van Cambridge heeft, bij de afscheidsbezoeken, die hij ontvangt, aller gevoelen uitgedrukt door de hoop te kennen te geven, dat de krijg van korten duur zijn moge; maar tevens heeft hij verzekerd, dat de Britsche krijgslieden hunne bekende oude dapperheid zullen handhaven. Niettegenstaande den Zondag werd er Kabinets-raad gehouden, ten gevolge van gewigtige depêches, door den heer Townley uit het Oosten aangebragt. Des avonds is de heer Blachwood met de besluiten van den Raad naar Konstantinopel vertrokken. Maandag morgen heeft het 1ste bataillon van de fusiliers der garde Londen verlaten en voorbij het paleis van Buckingham gedefileerd. H. M. en Prins Albert zijn op het balkon verschenen en met levendige toejuichingen begroet. De troepen hebben de geweren gepresenteerd en daarop hunnen marsch voortgezet, tot het station vergezeld wordende, door eene talrijke en opgewekte menigte.

VEREENIGDE STATEN.

De Republiek van Noord-Amerika bestaat thans in het geheel uit 15 slaven- en 16 vrije staten; van de oorspronkelijke 13 staten der Unie hebben 7 de slavernij afgeschaft: 6 hebben die behouden, maar daarvan is er een, Delawate, waarin de afschaffing weldra zal plaats hebben. In het district Columbia, onzijdig grondgebied, zetel der centrale Regering, met Washington tot hoofdplaats, bestaat de slavernij ook nog, doch ook daar is de afschaffing nabij. De slaven-staten zijn Virginië, Delaware, Marryland, Noord-Carolina, Zuid-Carolina, Georgië, Floride, Missouri, Arkansas, Texas, Louisiana, Alabama, Mississippi, Tenessee, en Kentucky. In Delaware en Missouri wint de afschaffing veel veld. Vrije staten zijn New-York, Massachusetts, New-Hampshire, New-Jerseij, Connecticut, Rhode-Island, Pensylvanie, Maine, Michigan, Illinois, Wisconsin, Indiana, Vermont, Ohio, Jowa en Californie. De slavernij is wettig in Noord-Amerika, volgens de grondwet der Republiek, die vervaardigd werd toen alle Europesche staten nog slaven-kolonien hadden. Die grondwet bestaat nog, en de noodzakelijkheid om haar te wijzigen, ten einde tot eene wettige afschaffing te komen, maakt de moeijelijkheid grooter. Zoo lang die grondwet blijft, heeft geen staat het regt zich met het inwendig beheer van een anderen staat in te laten; en daarom rust de verantwoordelijkheid van het behoud der slavernij niet op den Bond der Vereenigde Staten. De geheele afschaffing, hoe wenschelijk ook, zal nog lang met tot dusver onoverkomelijke zwarigheden te kampen hebben, die de tijd slechts kan doen verdwijnen.

— Berigten uit New-York van 16 Februarij, door de *Franklin* aangebragt, zijn onbelangrijk. De Senaat van Washington heeft o. a. goedgekeurd de benoeming van den heer Belmont tot zaakgelastigde te 's Gravenhage, maar met 29 tegen 10 stemmen afgekeurd de benoeming van den heer Saunders als Consul te Londen. Uit Mexico meldt men van 4 Februarij, dat Santa-Anna eene belasting op de deuren en vensters had uitgeschreven. Men had de briefwisseling van den graaf Ravusset-Boulbon onderschept en uitgegeven. Daaruit is gebleken, dat er eene groote zamenspanning bestond om Sonore en Neder-Californie in opstand te brengen. Een aantal gewapende vrijwilligers was van San-Francisco naar die gewesten vertrokken. Te Vera-Cruz waren 2 millioenen zilveren dollars aangebragt, waarvan het grootste deel naar Engeland zal worden overgevoerd.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Het wetsontwerp, houdende *Wijziging in het Tarief van regten op den in- uit- en doorvoer* bevat drie artikelen, aldus luidende:

Art. 1. Wij behouden Ons voor, om de verminderingen van regten, welke bij den in- of uitvoer voor sommige goederen uit kracht van een verdrag door Nederland aan eenen anderen Staat zijn of worden verleend, zoolang zoodanig verdrag in werking blijft, toe te passen op gelijksoortige goederen, uit of naar die Staten in- of uitgevoerd wordende, waarmede geene verdragen in dien zin zijn aangegaan, doch welke Staten de voortbrengselen van Nederland en deszelfs kolonien niettemin op den voet van die der meest begunstigde natie toelaten.

Van het in dezen te nemen besluit wordt aan de beide Kamers der Staten-Generaal mededeeling gedaan.

Art. 2. Wij behouden Ons voor, onder de noodige maatregelen van voorzorg tegen misbruik en tot waarborg van de eenzelvigheid der goederen, met vrijstelling van regten bij den invoer toe te laten: 1°. ledige zakken, fusten, manden, kaasstellingen en dergelijke voorwerpen, welke, voor den vervoer der goederen opzettelijk vervaardigd en ingerigt, tot den uitvoer dier goederen gebezigd, later weder worden ingevoerd; 2°. zoodanige fabricaten, welke worden ingevoerd om, na hier te lande geverwd, gebleekt of bewerkt te zijn, weder naar buiten 's lands te worden uitgevoerd, en zulks zoowel wanneer die fabricaten tot het bedoelde einde regtstreeks ingevoerd worden, als wanneer zij uit de entrepôts worden uitgeslagen Deze vrijstelling is niet toepasselijk op accijnsgoederen.

Wat het derde art. betreft, het bestaat uit twee uitvoerige staten, gemerkt A en B, waarbij de wijziging der regten wordt vastgesteld.

De goederen, welke bij den invoer zijn vrijgesteld, omdat zij of als grondstoffen zijn te beschouwen waarvoor de vrijstelling wenschelijk is; òf tot die artikelen behooren, waarvan de invoer, ter wille van den doorvoer, zoo als boven is aangegeven, verlangd wordt, zijn: Amaril. Borax, ruwe tinkal en half geraffineerde of Oost-Indische. Bruinsteen. Galnoten. Goud- en zilvergeld. Graszaad. Grond- en ivoornoten. Gutta percha. Hars en harpuis. Horens of punten van horens, zonder onderscheid. Hout, verwhout van alle soorten. IJzer, gegoten in ruwe blokken of stukken, en erts. Kwikzilver. Koper, rood koper, ruw en gaar, alsmede erts. Koper, geel koper, gegoten in koeken, brooden, staven en bladen. Krijt, ongemalen. Kunstwolle (Omtrent dit artikel wordt opgemerkt, dat, volgens de mededeeling van de kamer van koophandel en fabrieken te Tilburg, het regt van ƒ 5 de 100 ponden, in vergelijking der geringe waarde van de wol, een groot bezwaar is voor de fabrikanten, die aanzienlijke partijen kunstwol, ter voorziening in hunne behoefte, jaarlijks van buiten 's lands moeten aanvoeren.) Lood, ruw in blokken of staven, mitsgaders oud lood. Salpeter, ruwe. Schildpad, onbewerkte en ruwe paarlemoer. Spiauter of zink. Sumak. Staal in bladen, platen of staven. Tanden, elefants- en walrustanden en zeevischhorens. Tin. Walvischbaarden, ruwe. Zijde, ruwe en onbewerkte, afval van nesten, organsin en trame van ruwe tweern. Zwavel, ongeraffineerde.

In verband met de vrijstelling van de onder bovenstaande artikelen voorkomende grondstoffen, zijn de invoerregten op eenige fabricaten noodwendig moeten verminderd worden, om dezelfde verhouding, welke in het tarief tusschen grondstof en fabricaat bestond, niet te verstoren; daartoe behooren: Aarde, roode gemalen, van 75 c. de 100 pond op 10 c. Bruinrood, gemalen, van 20 c. op 10 c. Oker, gemalen, van 30 c. op 10 c. Krijt, gemalen van 50 c. de 1008 pond op 10 c. Zwavel, geraffineerde van 4 de 100 pond op 50 c. Verwhout, gemalen enz. (onder den post Hout). Borax, geraffineerde. — (Hiervan is het invoerregt eveneens verlaagd, omdat de raffinade van dit artikel hier te lande geheel onbelangrijk en het regt van ƒ 6 de 100 pond buitensporig hoog is in verhouding tot de ruwe borax.)

Eene andere hoofdwijziging bij deze voordragt betreft de in het tarief nog bestaande verbodsbepalingen op den *uitvoer*. Het is onmiskenbaar, dat zij met de vrijgevige strekking van de overige tariefsbepalingen weinig strooken. De Regering heeft daarom gemeend, in overeenstemming met hetgeen sommige kamers van koophandel en fabrieken daaromtrent hebben aangeraden, het verbod van uitvoer, zoowel voor de *lompen* als voor de *mestspecien*, door een niet onbelangrijk uitvoerregt te kunnen vervangen. *Lompen* zullen nu betalen bij den uitvoer ƒ 3,00 de 100 pond; *Mest* 50 c. de 1000 pond.

Onder de mestspecien behoort tevens de *haardasch*, die, ten gevolge van de tractaten met Belgie en met het Tolverbond, langs alle kantoren aan de Belgische en Pruissische grenzen kan worden uitgevoerd tegen een regt van niet meer dan 5 cents de 10 mud. Het regt van ƒ 2 op den uitvoer is voor de haardasch dus als het ware buiten werking. Voor het behoud van dat hooge uitvoerregt schijnt niets te pleiten.

Met betrekking tot de regten op den uitvoer zijn voorts die op *gele* of *ongebleekte was* en op *schapenwol* door het voorgedragen wets-ontwerp weggenomen.

Een onderwerp van groot gewigt bij het beschouwen der regten op den uitvoer is het artikel *meekrap*.

De volkomene verandering in den toetsand van dit artikel, het ontstaan van uitgebreide inrigtingen tot bereiding van meekrap, het verschil van de belangen van den landbouw en van die der fabrieken, maken eene wijziging van de bestaande regten voor de onderscheidene meekrapsoorten hoogst noodzakelijk. Het tarief is vastgesteld toen de belangen van den landbouw en van de bereiding van meekrap hier te lande waren vereenigd.

De landbouwer was veelal gelijktijdig aandeelhouder in de meestoven, en terwijl voor hem van de eene zijde een hoog uitvoerregt op de zoogenaamde alizari of gedroogde en ongedroogde racin wenschelijk was, kwam hem het hooge invoerregt op de verschillende meekrapsoorten eveneens te stade. Thans belemmert het bestaande invoerregt den invoer van de grondstof voor de fabrieken, en is van den anderen kant het uitvoerregt een hinderpaal voor den landbouwer geworden, om zijn product, hetwelk steeds meer en meer ontwikkeling verkrijgt, ook buiten 's lands ter markt te brengen.

De Regering heeft daarom gemeend de hooge regten op dit artikel aanzienlijk te moeten verminderen. Eene geheele afschaffing der uitvoerregten op de gedroogde en ongedroogde racin heeft zij voor het oogenblik minder wenschelijk geacht, omdat eene zoo groote verandering, eensklaps ingevoerd, welligt van nadeeligen invloed zou kunnen zijn op de daarbij betrokken belangen. Als overgangsbepaling meent zij dat een regt van ƒ 1 de 100 pond op den uitvoer van gedroogde en ongedroogde racin aanbeveling verdient, en dat de invoerregten op de verschillende meekrapsoorten tot op het voorgestelde bedrag kunnen worden verminderd. Eerst later zal men veiliger verder kunnen gaan om tot eenen gezonden toestand te geraken.

Met betrekking tot de regten op den *invoer* zijn er nog enkele onderwerpen, ten aanzien waarvan de Regering gemeend heeft aan daaromtrent geuite wenschen gehoor te moeten geven.

De eerste betreft de *koffij*. Uit kracht van art. 3 litt. *a* § 1 der wet ven 19 Junij 1845 (*Staatsblad* n° 28) is de koffij van 's Rijks overzeesche bezittingen, onder de daargestelde voorwaarden aangevoerd, bij het inkomen van invoerregt ontheven. Alleen voor de koffij die van elders komt blijft het inkomend regt van ƒ 2 de 100 pond verschuldigd, en de meeste hier te lande aangevoerd wordende koffij betaalt dus niets. In het belang van de in Nederland gevestigde markt heeft de directie van de Nederlandsche Handel-Maatschappij het denkbeeld ondersteund, om ook het nu nog verschuldigde regt op koffij te laten varen. De niet zeer aanzienlijke opbrengst, welke de schatkist van dit artikel trekt, in aanmerking nemende, kan de Regering aan den geuiten wensch toegeven, daar ook zij van meening is, dat de vrijstelling voor de koffijmarkt voordeelig zal kunnen werken en tegen het verlies der schatkist opwegen.

Ook aan het algemeen geuit verlangen om het *slagtvee* van invoerregten vrij te stellen, heeft de Regering, ofschoon die regten onbeduidend achtte, kunnen te gemoet komen.

Voor de afschaffing der uitvoerregten op dit artikel, welke, in geenen deele bezwarend, tevens aan de schatkist eene aanzienlijke opbrengst schenken, bestaat geen reden.

In verband hiermede worden de regten op het *vleesch van alle soorten, niet afzonderlijk belast*, met ƒ 2 verlaagd. De regten van het bestaande tarief op dit artikel schijnen, zonder dat de mededinging van het accijns belast binnenlandsch vleesch gevaar loope, met dit bedrag verminderd te kunnen worden. Daarbij is uit den eersten post van het vleesch het woord vet weggenomen, waardoor alle vet, afzonderlijk ingevoerd, onder den post *roet*, *smeer*, *talk* en *reuzel* belast wordt. De vrees dat op die wijze het vet, hetwelk gelijktijdig met en behoorende tot vleesch ingevoerd wordt, een te gering regt zou betalen, schijnt bij nadere overweging daaruit niet te kunnen ontstaan, want afscheiding van het vleesch en vet zal in de gevallen wel niet mogelijk zijn.

Tot gebruik in fabrieken wordt eene groote hoeveelheid *boom-* of *olijfolie* hier te lande ingevoerd. Deze olie kan geenszins onder de *eetbare* olie, welke met een niet onbelangrijk regt van ƒ 1.50 het vat belast is, gerangschikt worden, en evenwel maakt het tarief geen onderscheid tusschen de verschillende *boom-* of *olijfolie*, van daar dat in de bijzondere bepalingen onder het tarief is voorgesteld om onder de voorwaarde van vermenging, de boom- of olijfolie voor fabrieksgebruik bestemd, tegen een zeer gering regt toe te laten. De wijze van vermengen wordt niet in het tarief zelf, zoo als in het tarief van de Staten van het Tolverbond, opgenomen, daar het raadzaam is dat men zich daaromtrent niet gebonden hebbe, wanneer soms mogt bevonden worden, dat eene eenmaal aangenomen wijze van vermengen niet meer voldoet.

Meermalen is ook geklaagd over het invoerregt op *appelenmeel* en op *stijfsel* en *haarpoeder*; dat regt is gelijk gesteld met dat op meel van granen.

De Regering zal zich onthouden van het opgeven van een bepaald cijfer, waarop het verlies voor de schatkist, uit de voorgedragen bepalingen voortspruitende, zou moeten worden geschat. Meest elke waardering, vroeger bij tariefswijzigingen of herzieningen gemaakt, is door de uitkomst gelogenstraft. Zoo menigvuldige omstandigheden oefenen invloed uit op het ruimer of minder vloeijen van deze bron van staats-inkomsten, dat, al waren zij allen te voorzien, het nog ondoenlijk zou wezen met eenige waarschijnlijke juistheid berekeningen te maken. De ondervinding leert daarbij, dat vermindering van inkomsten niet steeds een noodzakelijk gevolg is van of gelijken tred houdt met de vermindering van regten, welke in een tarief van in- en uitvoer wordt gebragt. De Regering vertrouwt vooral op deze laatste beschouwing bij het doen van voorstellen als die in het wetsontwerp vervat zijn, waarvan de gelijkstelling, volgens de tractaten aan andere Staten te verleenen, alleen eene niet onbelangrijke opoffering van anderhalve tonne gouds zou kunnen zijn.

Ten slotte moet de Regering nog opmerken dat, naar aanleiding van het slot van art. 2 der wet van 8 Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 49), het bij haar een punt van ernstige overweging heeft uitgemaakt, of thans voor het bedrag van het in dat artikel bedoelde regt wijziging noodzakelijk was. Het wettelijk voorschrift van herziening van het bedoelde registratieregt kwam tot stand gedurende de beraadslagingen in de Tweede Kamer, met het doel, zoo als de voorsteller van het daartoe strekkend amendement zich uitdrukte, om, na verloop van eenige jaren, te doen beoordeelen of het registratieregt van 4 per cent te hoog gesteld en voor vermindering vatbaar was. Zoo de Hollanders, zeide die voorsteller, er nog geen voordeel in hadden gezien om zich vreemde schepen aan te schaffen, dan zou men dat regt veilig kunnen verminderen en den handel kunnen ontlasten. Het tegendeel heeft echter gedurende de laatste jaren plaats gehad. Jaarlijks zijn eenige vreemde schepen door Nederlanders aangekocht en onder Nederlandsche vlag in de vaart gebragt. Daarbij bleek het, dat het bedoelde registratieregt noch een te groot bezwaar opleverde voor den aankoop van buiten 's lands gebouwde schepen, noch zoo hoog gesteld was, dat de Nederlandsche reeders, ten gevolge van dat regt, genoodzaakt werden de binnen 's lands gebouwde schepen duurder te betalen, dan zonder het bestaan van dit regt zou plaats hebben. De Regering gelooft dan ook dat het raadzamer zal zijn het registratieregt van 4 per cent voor de buiten 's lands gebouwde schepen, bij bovengenoemd art. 2 vastgesteld, bij deze tariefsherziening niet te veranderen.

Het wetsontwerp wijziging van Hoofdstuk VI der Staatsbegrooting voor 1853 (Kindergelden enz.), strekt eenvoudig, om Artikel 13 van dat hoofdstuk (Kinder-, school- en academie-gelden, bij de Hervormden, Lutherschen, Doopsgezinden en Remonstranten) te vermeerderen met *f* 7600, en mitsdien te brengen op *f* 177,700, daarentegen wordt artikel 23 van hetzelfde hoofdstuk, pensioenen, verminderd met eene gelijke som van *f* 7600 en mitsdien gebragt op *f* 187,90.

's Gravenhage, 2 Maart.

Z. M. heeft goedgekeurd de benoeming van H. van de Westelaken, burgem. van den Dungen, tot secretaris dier gemeente.

Z. M. heeft aan Jhr. Mr. G. C. Fontein Verschuir, benoemd tot regter in de arrond.-regtbank te Alkmaar, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als burgemeester der gemeenten Heilo en Limmen, en tot burgemeester dier gemeenten benoemd P. L. Wentholt.

Z. M. heeft aan den eervol ontslagen commies bij de directie der Marine te Amsterdam P. Melbert verleend een pensioen ten laste van den Staat ter somme van *f* 1000 's jaars.

Z. M. heeft aan den heer Jhr. V. Engelen, op zijn verzoek, een eervol ontslag verleend als ontvanger der dir. belastingen en accijnsen te Abcoude c. a. en is voorts als zoodanig in deszelfs plaats benoemd de heer A. J. L. Kooy, thans ontvanger te Loppersum.

Z. M. heeft ter vervanging van wijlen den heer H. J. Royaards, tot gewoon hoogleeraar in de godgeleerde faculteit aan de hoogeschool te Utrecht benoemd den heer B. ter Haar, theol. doctor, en pred. te Amsterdam.

Z. M. heeft benoemd tot ontvangers der registratie en domeinen: te Doesburg, de heer F. H. van de Poll, ontvanger te Elst; te Elst, de heer W. Mac Alester Loup, ontvanger aan den Helder; te Helder, de heer H. L. de Grave, ontvanger te Texel.

* De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben heden een aanvang gemaakt met het onderzoek van het ontwerp van wet nopens het armbestuur.

* Door de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn tot rapporteurs voor de onderstaande wetsontwerpen benoemd: voor dat tot vereeniging van gemeenten, de heeren: Storm, van Lijnden, Mackay, Sander en van Foreest; en voor dat nopens de vijfjarige verjaring van de coupons der certificaten van nationale schuld, de heeren: van Nispen van Sevenaer, Rochussen, de Man, Hoffman en de Kempenaer.

* Z. M. de Koning zal heden avond een thé-dansant met souper geven, tot welker bijwoning 300 personen zijn genoodigd.

* H. K. H. de groothertogin van Saxen-Weimar-Eisenach (zuster des Konings), is in den morgen van den 28 Februarij ll. voorspoedig bevallen van eene welgeschapene dochter.

* Z. Exc. de Heer Sick, minister van Z. M. den koning van Denemarken bij het Nederl. Hof, zal heden voor ongeveer twee maanden de residentie verlaten, en tot het verrigten van particuliere zaken, zich naar Kopenhagen begeven.

* Z. Exc. de schout-bij-nacht van Karnebeek zal aanstaanden Dingsdag een groot diplomatiek bal geven, waarop ook de ministers zijn genoodigd.

* Naar men verneemt zal door den heer de Belmont, zaakgelastigde van de Vereenigde Staten van N. Amerika bij het Nederl. Hof, nog een groot bal worden gegeven.

* De audientie van den Minister van Binnenl. Zaken zal op Zaturd. a. s., den 4 dezer, geen plaats hebben.

* De 's Gravenhaagsche afdeeling van de *Gustaaf Adolfs Vereeniging*, heeft tot haren voorzitter gekozen den heer J. C. J. Secrétan, ridder der Orde van den Nederl. Leeuw predikant bij de Waalsche gemeente alhier; tot ondervoorzitter den heer S. A. van Hoogstraten; tot secretaris, den heer J. Ephraim; tot tresaurier, den heer Mr. M. A. Hartman, tot leden van het bestuur, de heeren Dr. E. graaf van Bylandt, J. A. Kramer, predikant bij de Evang. Luthersche gemeente alhier en dr. R. Bennink Jansonius, predikant bij de Herv. gemeente alhier.

* Laatstelijk is hier bij bejaarde zusters, die te zamen wonen, eene partij effecten vermist. In plaats van de schuldbrieven, had men in den trommel of kist, waarin zij zich bevonden, watten nedergelegd. Men heeft vermoeden opgevat tegen iemand, die onlangs in dat huis heeft gelogeerd en die te Arnhem moet wonen. Reeds heeft de policie dezer residentie hare nasporingen aangevangen. Die van Arnhem is, bij gemis aan vonnissen der raadkamer van de Regtbank, tot geene huiszoeking of inhechtenisneming kunnen overgaan. Ten gevolge van ingekomen berigten, werd een persoon, gisteren met den spoorwagen van Arnhem ter dezer stede aangekomen, bij zijn arrivement alhier, door den commissaris van policie, den heer Blom, aan het station aangehouden, doch werd spoedig op vrije voeten gesteld. Het onderzoek in deze zaak duurt echter voort.

* Vrijdag zal het voorlaatste cassino plaats hebben.

* Nederlandsche Bank. Opgave, naar aanleiding van het Kon. Besl. van 9 Junij 1852 (Stbl. no. 121): Omloopende bankbiljetten *f* 87,687,190; saldo's van rekening-courant *f* 25.524.471.75½, en munt en muntmateriaal *f*. 97.031.804.95¼.

Uit het verslag van de geldmiddelen der Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij, over het jaar 1853, blijkt, dat de exploitatie-rekening over dat jaar met eene winst van *f* 407,421.46 sluit, waarvan eene som van *f* 195,093.46 ter beschikking van de deelhebbers blijft, na aftrek der uitloting van aandeelen en der renten van onderscheidene geldleeningen. Er zal derhalve, met goedkeuring van de algemeene vergadering, een dividend van 3 pct. of van *f* 30. — per aandeel worden uitbetaald.

De uitslag der stemming in het kiesdistrict Amsterdam, voor twee leden van de prov. Staten van Noord-Holland, in plaats van de heeren Mrs. H. Provo Kluit en C. A. den Tex, is, dat de heeren J. Spengler en mr. J. A. Jolles, die 636 en 620 van de 717 uitgebragte geldige stemmen op zich hebben vereenigd, verkozen zijn.

* Den 28 Febr. is van de sleephelling te Schiedam afgelaten het brikschip *Anna*, van de reederij van den heer M. Kerdel Naar wij vernemen zal er opgehaald worden het barkschip *Soolo*, van de reederij der heeren de Groot Roelants en Co. (*S. C.*)

Hoorn, 1 Maart. De vooruitgang der waarde van land, vee en grondvoortbrengselen in ons distrikt en de toenemende rijkdom, die hierdoor ontstaan moet, is zoo blijkbaar, dat het zelfs den minst opmerkende in het oog springen moet. Het bouwen van nieuwe boeren hofsteden, het verbeteren van oude, het daarstellen van nieuwe huizen in steden, dorpen en op het land, zijn hiervan de klaarblijkelijkste bewijzen. De prijzen der grondstukken zijn, ten gevolge der stijging van de waarde der producten, tot eene buitengewone hoogte gerezen, zoodat het geene zeldzaamheid is te vernemen, dat landerijen, die voor 25 jaren gekocht zijn, thans bij verkoop het drievoudige van den inkoopsprijs opbrengen.

— Maandag avond had men hier een concert van zangers, geaccompagneerd door een aanzienlijk getal strijkinstrumenten, in de groote kerk, dat druk bezocht werd, en algemeen voldeed. De opbrengst is voor de algemeene armen onzer stad bestemd, maar nog niet juist bekend.

▷ **Middelburg**, 28 Febr. De Typographische Vereeniging van Boekdrukkers, Boekbinders en Boekhandelaars-gezellen hier ter stede, onder de Zinspreuk: Harmonie en Vriendschap, heeft heden avond in den stadsschouwburg eene Tooneelvoorstelling ten voordeele van de Algemeene Armen gegeven, die door een zeer talrijk Publiek, van de voornaamste der Ingezetenen, werd bijgewoond. Luide toejuichingen viel het tooneelgezelschap deelijk ten deel, en op het einde der Voorstelling teruggeroepen. Zoo heeft deze Vereeniging aan regt genoegelijken avond verschaft.

Correspondentie.

De brief uit Maastricht, dd. 11 Febr. is ont worden; maar kon in onze kolommen niet opgenomen.

Advertentiën.

DE PILLEN VAN HOLLOWA

zijn het beste thans bekende geneesmiddel, h in de Nederlanden verkocht wordt.

De bestanddeelen waaruit zij zijn zamengesteld, onschadelijk, dat zij bij het zwakste gestel, zonder kunnen genomen worden. Ook voor diegenen welke beterhand zijn doen zij goede diensten, dewijl zij uit zijn zamengesteld uit genezende kruiden, de uitvind iemand die er zijn werk van gemaakt heeft; de waaraan de maatschappij onderhevig is te verzacht behooren dus, en verdienen met geestdrift toegeju worden, daar zij aan eene behoefte voldoen die men lang in dit land gevoeld heeft.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 20.50. Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen C. VAN DORT, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Am bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. St MAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

222ste Nederlandsche Staats-Lote

12e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen.

N°. 1972 *f* 100,000; N°. 16203 en 11219 *f* 10

Prijs-Courant der Effecte

AMSTERDAM, 2 Maart 1854.

Nederland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$52\frac{5}{8}$ $3\frac{1}{4}$ $3\frac{1}{4}$
Dito Certificat.	3	$62\frac{3}{8}$ $\frac{1}{2}$
Dito dito .	4	77 79 79
O. I. Leening.	4	
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	
Hand.-Maats. .	$4\frac{1}{2}$	
Belgie.		
Certificaten. . .	$2\frac{1}{2}$	
D° *Rothschild*.	$2\frac{1}{2}$	$43\frac{1}{4}$
Frankrijk.		
Obligatien. . .	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	$17\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$
Dito Buitenl. .	3	
D° Binnenl. ⁸/m.	3	$32\frac{3}{8}$ $\frac{3}{8}$
Bew. Sp. Com.		$3\frac{1}{2}$
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	5	$30\frac{1}{8}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$
Dito uitgest. .	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816	5	87
Dito 1828/1829	5	87
Cert. 1831/1838	5	
Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	77
Dito *Hope* . . .	4	68
Dito *Stieglitz*. .	4	66
Dito dito 5e Ser.	4	
Inschr. Assig. .	6	
Certific. dito. .	6	
Polen.		
Obligatien . . .	4	59
Oostenrijk.		
Metalliek . . .	5	57
Dito bet. Amst.	5	69
Dito letter B . .	5	69
Dito 1847 . . .	$2\frac{1}{2}$	29
Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	29

Mexic., te Londen, 3 pct. $22\frac{3}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{4}$: dito O $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{4}$; Gren. Uitg. $5\frac{15}{16}$, $6\frac{1}{8}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. $59\frac{3}{4}$, 60

Onze fondsenmarkt was wederom aanzienlijk lager, de stemming bij de sluiting gunstiger.

FRANKFORT, Dingsdag 28 Febr. Metal. 5 Spanje binn. 3 pct. $33\frac{1}{2}$; dito 1 pct $17\frac{7}{8}$; Wissel 3/m. $100\frac{3}{8}$; dito op Parijs $94\frac{1}{4}$; dito op Weenen

LONDEN, Woensdag 1 Maart. Consols op Mexic. N. 3 pct. $24\frac{5}{8}$, $24\frac{1}{2}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. Gren. Uitg. $6\frac{5}{8}$; Spanje 1 pct. $18\frac{1}{4}$: Russen 4 dito 5 pct. ex d. $91\frac{1}{2}$; Sardinie 5 pct. 82; Hol

PARIJS, Woensdag 1 Maart. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. op dito 3 pct. op t. 67.15; Sp. Binn. 3 pct. 33 17; Rusl. $4\frac{1}{2}$ pct. $83\frac{1}{4}$; N. Metall. 5 pct. 76

WEENEN, Woensdag 1 Maart. N. Metall Lett. B 106; Bankactien 1225; Lomb. 5 pct v. fl. 250 123; Wissel Londen 12.58; Parijs 15

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te